

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หัวใจของการปฏิรูปการศึกษาคือการปฏิรูปการเรียนรู้คือความรักของครูที่เอาใจใส่
เข้าใจนักเรียน และมีใจให้แก่การสอน (สุมน อมรวิวัฒน์. 2545 : 1) พระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 มาตราที่ 22-30 ได้ระบุแนวทางการจัดการศึกษา สรุปได้ว่า การจัดการ
ศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ พัฒนาตนเองได้ จึงต้องส่งเสริมให้
ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การศึกษาทุกระบบต้องเน้น
ความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสม มีการจัด
เนื้อหาสาระและกิจกรรมตามความสนใจของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิด ผู้เรียนได้เรียนรู้
จากประสบการณ์จริง ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม ครูต้องจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม
และสื่อการเรียนรู้เพื่อสร้างการเรียนรู้ ประสานความร่วมมือกับทุกฝ่าย รัฐส่งเสริมการจัดแหล่ง
การเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ มีการวัดและประเมินผลอย่างเหมาะสม ในมาตรา 30 ของ
หมวด 4 ได้บัญญัติว่า ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ
รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละ
ระดับการศึกษา

นักการศึกษาผู้มีชื่อเสียงหลายท่านได้เสนอ กระบวนการเรียนรู้ หลักการเรียนรู้ หรือ
ยุทธวิธีสอนเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนหลายแบบ เช่น ประเวศ วะสี (2543 : 10) ได้เสนอ
กระบวนการทางปัญญาซึ่งมี 10 ขั้นตอน คือ การฝึกสังเกต การฝึกบันทึก การฝึกนำเสนอ การ
ฝึกฟัง การฝึกปฏิจา-วิสังขนา การฝึกตั้งสมมติฐานและตั้งคำถาม การฝึกค้นหาคำตอบ การวิจัย
เพื่อสร้างความรู้ การฝึกเชื่อมโยงบูรณาการ การฝึกเขียนเรียบเรียง สุมน อมรวิวัฒน์(2541 : 14)
ได้เสนอแนวคิดของกระบวนการเรียนการสอนว่า แก่นแท้ของการเรียนการสอนคือการเรียนรู้
ของผู้เรียน การเรียนรู้เกิดได้ทุกแห่งหน สรรพที่เป็นจุดเริ่มต้นที่ดีที่สุดของการเรียนรู้ ผู้เรียนจะ
เรียนรู้ได้คือการสัมผัสและสัมพันธ์ สาระที่สมดุลซึ่งเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ คือ ความรู้
ความคิด ความสามารถและความดี สุมนอภา พรหมบุญและคณะ (2541 : 16) ได้เสนอยุทธวิธี
สอนเพื่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม 4 ยุทธวิธี ได้แก่ วิธีสอนแบบดาว 5 แฉก การจัดสิ่งแวดล้อม

เพื่อฝึกการเรียนรู้ด้วยตนเอง การแนะแนว และจิตวิทยา “ศูนย์เพื่อเด็ก” การประเมินผล
 ทิศนา แคมมณีและคณะ (2541 : 39) ได้รวบรวมทฤษฎีการเรียนรู้เรื่องพัฒนากระบวนการคิด
 สรุปเรียกว่า กลยุทธ์หมุนวงล้อทางปัญญา สุกรี เจริญสุข และคณะ(2541 : 24) ได้เสนอหลักการ
 เรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพและลักษณะนิสัย : ศิลปะ ดนตรี กีฬา สรุปได้เป็น 3 หลักการคือ
 หลักความเหมือน หลักความต่าง และหลักความเป็นฉัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
 แห่งชาติ (2540 : 8) ได้เสนอหลักการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพและลักษณะนิสัย : การฝึกฝน
 กาย วาจา ใจ และ กิตติยวดี บุญชื้อ และคณะ (2540 : 32) ได้วางหลักการสอนให้ผู้เรียน เรียนรู้
 อย่างมีความสุข จากแนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าว ล้วนมุ่งหวังที่จะพัฒนาผู้เรียนมีความรอบ
 รู้ อย่างเท่าทัน มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทัน
 การเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้อย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของ
 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มี
 ปัญญา มีความสุข

ความสุขเป็นสิ่งที่ทุกคนแสวงหา ไขว่คว้า เรียกร้องและพากเพียร พยายามที่จะให้
 ตัวเองและผู้เป็นที่รักได้พบ ได้ครอบครอง แต่ละคนจะมีวิธีหาความสุขในลักษณะต่างๆตามที่
 คนถนัด ที่เหมาะสมที่สุด ความสุขในการเรียนก็เช่นกัน เป็นสิ่งที่นักเรียนทุกคนใฝ่ฝัน ต้องการ
 ให้เกิด บรรยากาศของการเรียนที่ผ่านมาจะมีความขมขื่น ความหวาดกลัว ความรุนแรง ขาด
 ความเป็นกัลยาณมิตร เต็มไปด้วยการแข่งขันชิงความเป็นเลิศ คนที่แพ้ก็ถูกระงับ และอับอาย
 การทดสอบก็เน้นที่ความจำจากสิ่งที่ครูสอน ปิดกั้นความกระตือรือร้น ความอยากรู้อยากเห็น
 ทำให้เด็กจำนวนมากเกิดความสับสน หวาดระแวง ขาดที่พึ่ง และกลายเป็นเด็กก้าวร้าวเป็น
 ปัญหาสังคมในที่สุด กิตติยวดี บุญชื้อ และคณะ (2541 : 39) ได้วางหลักการสอนให้ผู้เรียน
 เรียนรู้อย่างมีความสุขว่า องค์ประกอบของการเรียนรู้ที่มีความสุขคือเด็กแต่ละคน ได้รับการ
 ยอมรับว่าเป็นมนุษย์คนหนึ่งที่มีหัวใจและสมอง ครูควรให้ความเมตตา จริงใจ และอ่อนโยนต่อ
 เด็กทุกคนโดยทั่วถึง เด็กเกิดความรักและภูมิใจในตนเอง รู้จักปรับตัวได้ทุกที่ทุกเวลา เด็กแต่ละ
 คนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัด และความสนใจของตนเอง บทเรียนสนุก แปลกใหม่
 จูงใจให้ติดตามและเร้าใจให้อยากค้นหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง สิ่งที่เรียนรู้สามารถนำไปใช้
 ได้ในชีวิตประจำวัน สำหรับกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความสุข ได้แก่ การเริ่ม
 บทเรียนจากง่ายไปหายาก และมีความต่อเนื่อง วิธีการเรียนสนุกจูงใจ ไม่กดดัน พัฒนาส่งเสริม
 การคิด สัมพันธ์กับธรรมชาติ กิจกรรมหลากหลายสำหรับทุกคน สื่อการสอนเร้าใจและตรง
 ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ชัดเจน ประเมินพัฒนาการของเด็กโดยรวม ไม่นับเฉพาะด้านวิชาการ

ความสุขกับการศึกษาที่ถูกต้องเป็นเรื่องที่ไม่สามารถแยกกันได้ ถ้าไม่สามารถทำให้คนมีความสุข การศึกษาก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยที่ว่า “สมองมนุษย์มีศักยภาพในการเรียนรู้สูงสุด เมื่อผู้เรียนเรียนรู้ด้วยความสุขในสมองจะมีการหลั่งสารเคมีที่ทำให้เกิดความความสุขและจะไปเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ให้สูงขึ้น” พระธรรมปิฎก.ป.อ.ปยุตโต (2542 : 7) ถ้านักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้ เรียนในสิ่งที่อยากเรียน จะทำให้เด็กมีอารมณ์ดีไม่ก้าวร้าว สามารถพัฒนาสติปัญญาได้เร็วกว่าการเรียนรู้ในสภาพที่เคร่งเครียด เทอคัสคี้ เดชคง(2542 : 68) รูปแบบการเรียนรู้ที่มีความสุข ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นและทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวกับผลของการเรียนรู้ที่มีความสุข (ศักดิ์สิทธิ์ สีหลวงเพชร. 2544 : 58) และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอน โดยวิธีการเรียนรู้ที่มีความสุข (สายสมร โลหะกิจ. 2546 : 58) จึงเห็นได้ชัดว่าการเรียนรู้ที่มีความสุขของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (สายทิพย์ แก้วอินทร์. 2548 : 56)

คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ทำทลายความคิดของผู้เรียน คุณค่าคณิตศาสตร์อยู่ที่ เป็นวิชาที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของโลก นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือสำคัญอันจะนำมาซึ่งความรู้หรือศิลปะวิทยาการ ทุกแขนง ไม่ว่าจะเป็นด้านวิทยาศาสตร์หรือสังคมศาสตร์ก็ตาม และยังมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ตลอดเวลา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญกับคณิตศาสตร์ในการเป็นพาหนะในการนำความรู้ ทักษะ และกระบวนการทางคณิตศาสตร์ไปใช้ในการแก้ปัญหา การดำเนินชีวิต และการศึกษาต่อ การมีเหตุผล มีเจตคติที่ดี พัฒนาการคิดอย่างเป็นระบบ และสร้างสรรค์ แต่ด้วยคณิตศาสตร์มีความเป็นนามธรรมสูง จึงยากที่จะเข้าใจ อันส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ต่ำไปด้วย ดังปรากฏในผลการประเมิน โครงการ TIMSS 2007 (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2545 : ข) ยุพิน พิพิธกุล (2545 : 25) เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในหลายลักษณะเช่น จัดบรรยากาศการเรียนให้รู้สึกผ่อนคลาย ไม่เคร่งเครียด และสนุก เพลิดเพลิน ด้วยการให้นักเรียนร่วมกันเรียน ค้นพบด้วยตนเอง สรุปลักษณะและสร้างองค์ความรู้ มีการฝึกทักษะด้านต่างๆ สิริพร ทิพย์คง (2545 : 37) เสนอแนะว่ากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ควรทำให้เกิดการพัฒนาทางด้านทัศนคติที่ดี ครูควรคำนึงถึง อายุ วุฒิภาวะ ความพร้อม และความสามารถของนักเรียนด้วย เพื่อที่จะให้นักเรียนเรียนได้อย่างมีความสุขและประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้มากที่สุด ซึ่งการจัดการเรียนรู้ในลักษณะนี้ก็สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความสุข

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ประกอบด้วย โรงเรียนในสังกัดจำนวน 259 โรงเรียน มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4,542 คน จากผลการทดสอบวัดผลทางการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ในการสอบระดับชาติ (O – NET) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ประจำปีการศึกษา 2552 พบว่าในวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 36.04 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศที่ได้ร้อยละ 35.88 และจากผลการวิจัยของสายทิพย์ แก้วอินทร์ (2548 : 56) ได้ศึกษาการเรียนรู้ที่มีความสุขกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น(ศึกษาศาสตร์) พบว่าการเรียนรู้ที่มีความสุขของนักเรียนระดับประถมศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=.213$) จึงอยากทราบว่า นักเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 มีความสุขในการเรียนหรือไม่และมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์อย่างไร

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสุขในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์อย่างมีความสุขต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสุขในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสุขในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

สมมติฐานการวิจัย

ความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2553 ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 4,542 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 368 คน

ตัวแปร ที่ศึกษาได้แก่

ความสุขในการเรียนคณิตศาสตร์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ มกราคม – เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสุขในการเรียน หมายถึง ความสบายกายสบายใจ ความพอใจของนักเรียนที่ได้รับจากการได้รับจัดประสบการณ์เรียนรู้คณิตศาสตร์ นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน รักการเรียน ไม่เกิดความเครียดหรือเบื่อหน่ายต่อการเรียน มาโรงเรียนด้วยความตื่นเต้นและมุ่งมั่น อยากรู้ในสิ่งที่ยังไม่รู้ อยากทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ อยากเป็นในสิ่งที่ไม่เคยเป็นเข้าใจคุณค่าของสิ่งต่างๆ และมีการตอบสนองความใฝ่รู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ซึ่งการวัดความสุขทางการเรียนรู้นี้สามารถทำได้โดยใช้แบบวัดความสุข เพื่อสำรวจสภาพความรู้สึกรู้สึกของนักเรียนถึงความสุขในการเรียนด้านต่างๆ 4 ด้านคือด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านสัมพันธภาพกับผู้อื่น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ หมายถึง ผลที่ได้จากการทดสอบ Ordinary National Educational Test (O – NET) ประจำปีการศึกษา 2553 ที่สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน) ประกาศผลการสอบ Ordinary National Educational Test

(O – NET) ในรายวิชาจิตวิทยาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 1

3. แบบวัดความสุข หมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดระดับความสุขของผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 1 มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มีความสุขมากที่สุด มีความสุขมาก มีความสุขปานกลาง มีความสุขน้อย และมีความสุขน้อยที่สุด ซึ่งในแบบวัดความสุขนี้จะประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับลักษณะความสุขทางการเรียนคณิตศาสตร์ในลักษณะต่างๆของผู้เรียน สำหรับใช้วัดความสุขผู้เรียน ตามองค์ประกอบในด้านต่างๆ 4 ด้านดังนี้

3.1 ด้านผู้เรียน หมายถึง ลักษณะของตัวผู้เรียนที่มีด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเรียนรู้อย่างมาก ทั้งเรื่องคุณลักษณะ แรงจูงใจในการเรียน ความต้องการ และเจตคติที่มีต่อการเรียน รวมไปถึงความพร้อมทางด้านร่างกายของผู้เรียนด้วย เพราะหากร่างกายของผู้เรียน ไม่มีความพร้อมหรือสมาธิไปอยู่กับสิ่งอื่นนอกเหนือ จากบทเรียน กระบวนการเรียนรู้ก็จะไม่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

3.2 ด้านผู้สอน หมายถึง ลักษณะของครูผู้สอนในทุกๆด้าน ที่แสดงพฤติกรรมในด้านต่างๆออกมาให้นักเรียนเห็น เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะสามารถดำเนินไป หรือประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้นั้น ความพร้อมของผู้สอนเป็นสิ่งสำคัญที่สุด นอกจากนี้ยังมีบุคลิกภาพ พฤติกรรมและเจตคติของผู้สอน ที่แสดงออกต่อผู้เรียนก็มีส่วน หากผู้สอนมีความเมตตา จริงใจ และเข้าใจในพฤติกรรมของผู้เรียน ไม่เลือกปฏิบัติ นักเรียนก็จะเกิดความรู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจผู้สอน ทำให้เกิดความสบายใจและพร้อมที่จะเรียนรู้

3.3 ด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง ความสามารถเข้าใจหลักสูตรและระบบการเรียนการสอนของผู้บริหาร รวมไปถึงงบประมาณ ระบบการบริหาร ความพร้อมของวัสดุ อุปกรณ์และความพร้อมของอาคารสถานที่ บรรยากาศในห้องเรียนมีความปลอดภัย โปร่งแสงเข้าถึง บริเวณโรงเรียนสะอาด สะดวกสบาย มีที่ให้พักผ่อนในช่วงพักกลางวัน อุปกรณ์การเรียนสำหรับวิชาต่างๆ มีความพร้อม สามารถให้เด็กได้สัมผัสของจริงได้ ก็จะช่วยให้เด็กเกิดความสนุกในการที่จะเรียนรู้ ไม่เกิดความเบื่อหน่ายกับการเรียน

3.4 ด้านสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น หมายถึง ความสัมพันธ์ของตัวนักเรียนกับบุคคลรอบตัว เช่นพ่อแม่ พี่น้อง เพื่อนๆ ไม่ว่าจะเพื่อนในชั้น หรือเพื่อนวัยเดียวกันทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน การช่วยเหลือและการทำงานร่วมกันระหว่างเพื่อนกับเพื่อน ซึ่งจะทำให้ นักเรียนรู้สึกว่าคุณเองมีผู้ที่คอยช่วยเหลือ ไม่ใช่เรียนแบบ โดดเดี่ยว เมื่อมีเรื่อง ไม่เข้าใจจากการสอนของครูก็สามารถปรึกษาเพื่อนได้

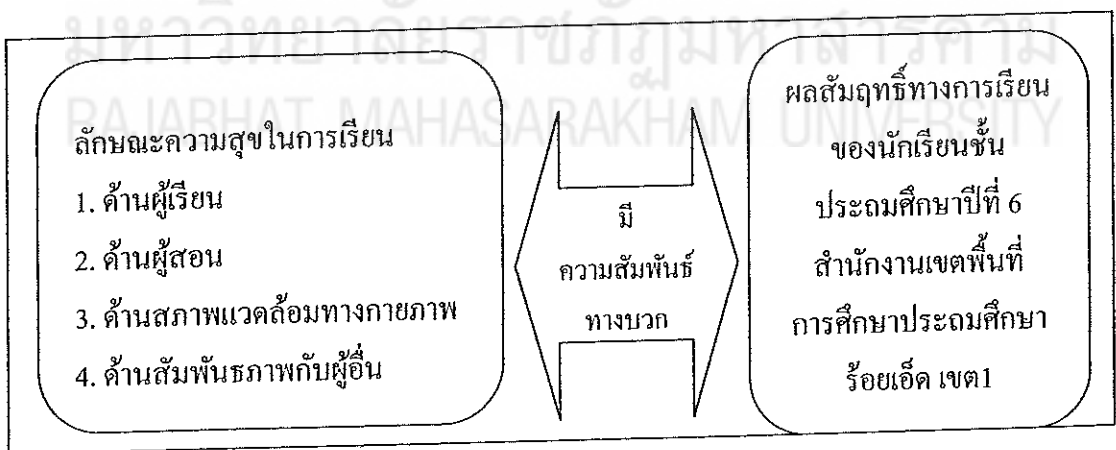
4. ความสัมพันธ์ระหว่างความสุขในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความรู้สึกเป็นสุขในการเรียน แล้วส่งผลให้พฤติกรรมกาใ้รู้ของผู้เรียนเกิดขึ้น กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนมีความรู้สึกเป็นสุขในการเรียนมาก ก็จะแสดงพฤติกรรมกาใ้รู้ทางการเรียนมากด้วย และการเรียนรู้อย่างมีความสุขนี้ สามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ขึ้นได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยจะเป็นข้อสนเทศในการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ตามแนวทางการเรียนรู้ อย่างมีความสุขเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น และยังเป็นแนวทางสำหรับ ครูผู้สอนที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิด

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สรุปลักษณะสำคัญที่ทำให้ ผู้เรียนเกิดความสุขในการเรียน และมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปเป็น กรอบแนวคิดได้ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย